

A Fővárosi Ítéltábla dr. Nagy Kitti ügyvéd (fél címe) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek - a Nehéz-Posony Ügyvédi Iroda (fél címe, ügyintéző: dr. Nehéz-Posony Márton ügyvéd) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen kártérítés iránt indított perében - amely perbe a ... jogtanácsos által képviselt Alperesi beavatkozó (alperesi beavatkozó címe) az alperes pernyertessége érdekében beavatkozott - a Fővárosi Törvényszék 2016. november 23. napján kelt 17.P.21.350/2015/23. számú ítélete ellen a beavatkozó részéről 24. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

Kötelezi a beavatkozót, hogy - 15 napon belül - fizessen meg a felperesnek 20.000 (Húszezer) forint plusz áfa összegű fellebbezési eljárási költséget, míg - felhívásra - az állam javára 47.000 (Negyvenhétezer) forint fellebbezési eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A felperes 2008 áprilisában hasplasztika és zsírleszívás elvégzése céljából jelentkezett az alperesi egészségügyi szolgáltatónál. A felperes 2008. április 21-én mind a hasplasztika beavatkozásáról, mind a zsírleszívásról - mint tervezett kezeléssel - tájékoztatást kapott; a tájékoztató aláírásával a felperes a beavatkozásba beleegyezett és kérte annak az elvégzését. A műtétet megelőzően az alperes tájékoztatta a felperest a hasplasztika beavatkozás általában előforduló szövődményeiről, a késői szövődményekről, illetőleg a zsírleszívás komplikációiról, valamint az esztétikai szövődményekről. Ezeket a tájékoztatókat a felperes, a „Nyilatkozat és megbízás műtét elvégzésére” elnevezésű okirattal együtt aláírta. Az alperes az esztétikai célú zsírleszívás és hasfali dermolipectomia beavatkozást 2008. május 14-én végezte el. Az alperes 2008. május 16-án varratokkal, valamint a keletkező váladék lebocsátására és tárolására szolgáló redon-drainnal bocsátotta az otthonába a felperest. A műtétet követően a felperesnél az alhas területén hámszűkület, illetőleg zsírhiány alakult ki, a köldök sebszélei eltávolodtak egymástól, a seben keresztül savós váladék ürült. 2008. június 13-án az alperes - második műtét keretében - a sebszéleket kimetszette, és a sebet a redon-drainnal fölött zárta. A felperes ezt követően ... nyaraláson vett részt. ... orvosi ellátást kellett igénybe vennie a seb kezelése érdekében, nyaralását megszakította, majd több alkalommal járt az alperesnél kezelésre a szétnyílt seb tisztítása és fertőtlenítése érdekében. A 2008.

október 21-22. között végzett harmadik műtét során a deréktáji területen visszamaradt és a műtétek óta felszaporodott zsírtöbblet leszívására került sor, majd 2009. január 14-én az alperes - a negyedik műtét során - a kiszélesedett heg kimetszését végezte el. A felperes a műtét következtében egészségkárosodást nem szenvedett, azonban esztétikailag károsodott: a hasplasztika hege kiszélesedett, torzító jellegű lett, a kétoldali elülső, felső csípőtőviseket összekötő ívelt vonal mentén másodlagosan gyógyult, livid, jelentősen kiszélesedett, a középvonalban 3-4 centiméter széles hegvonallal maradt vissza, a has kontúrja deformálódott, a köldök az élettani lokalizációnál 5-6 centiméterrel lejjebb helyezkedik el, körülötte a hegvonallal másodlagosan gyógyult, újabb műtét nélkül a hegek esztétikai megjelenése nem változik.

A felperes keresetében az alperest 4.827.207 forint vagyoni, továbbá 5.172.793 forint nem vagyoni kártérítés és ezen összegek 2008. május 15. napjától a kifizetésig járó törvényes mértékű késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni arra hivatkozással, hogy az alperes nem tájékoztatta megfelelően sem a műtétet megelőzően, sem azt követően; megfelelő tájékoztatás esetén a műtétet nem vállalta volna. Állította, hogy az alperes nem a szakma szabályai szerint járt el a sterilitás körében, és a műtétet követően sem részesítette megfelelő ellátásban. Nem vagyoni kártérítési igényét arra alapította, hogy az alperes szerződésszegő magatartásával megsértette a testi épséghez, egészséghez, emberi méltósághoz, a munkához, a családi élethez, és a család integritásához fűződő személyiségi jogát.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Hangsúlyozta, hogy plasztikai műtét elvégzése esetén a beavatkozást kérőnek nagyobb kockázatot kell vállalnia és viselnie. Érvelése szerint a beavatkozásról teljeskörű tájékoztatást adott, és a kombinált műtét elvégzése során a szakmai szabályoknak megfelelően járt el; a műtét és a felperesnél kialakult szövődmények között nem áll fenn okozati összefüggés.

A beavatkozó ugyancsak a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság ítéletével az alperest 2.000.000 forint és ennek 2008. május 15. napjától a kifizetésig járó törvényes mértékű késedelmi kamata megfizetésére kötelezte; ezt meghaladóan a kereset elutasította. A felperest az alperes javára 299.766 forint, a beavatkozó javára 40.000 forint perköltség, míg az állam javára 209.093 forint állam által előlegezett költség, továbbá a Magyar Országos Közjegyzői Kamara részére 240.000 forint eljárási díj megfizetésére kötelezte. Az alperest az állam javára 52.273 forint állam által előlegezett költség és 60.000 forint kereseti illeték, a Magyar Közjegyzői Kamara részére 60.000 forint eljárási díj megfizetésére kötelezte. Rendelkezett továbbá 240.000 forint le nem rótt kereseti illeték állam általi viseléséről. Döntését a perben beszerzett aggálytalan szakértői véleményre és annak kiegészítésére alapította, amely alapján megállapította, hogy az alperes a zsírlészívás és a dermolipectomia elvégzését megelőzően, a műtéti indikáció felállítása során, illetőleg a drain korai eltávolításakor nem az elvárható gondosság követelményének megfelelően és a szakmai szabályok betartásával járt el, ugyanis két esztétikai műtét kombinációja esetén a szövődmények előfordulása többszörös. Megállapította, hogy a műtét időpontja - a felperesnél fennálló anatómiai szituáció miatt (feszés has és fogyás nem történt) - korai volt, így annak elvégzése sem felelt meg az elvárható gondosság követelményének. Az elsőfokú bíróság a szakértői vélemény alapján arra a következtetésre jutott, hogy az alperes által a műtétet megelőzően adott tájékoztatás az általában előforduló, releváns kockázatok tekintetében megfelelt a szakmai követelményeknek, ugyanakkor az a műtétet követően kialakult, a bőr és az alatta lévő zsírszövet nagy kiterjedésű elhalását mint szövődményt nem tartalmazta; e hiányosságra figyelemmel az alperes megsértette az Eütv. 13. § (1) és (2) bekezdés c) pontja szerinti tájékoztatási kötelezettségét. Az alperes mindezen felróható magatartásával okozati összefüggésben a felperesnél

bőr- és zsírszövet elhalás következett be, ami másodlagosan fertőzéssel szövődött, ezért az alperes felelősséggel tartozik a műtéttel összefüggésben a felperest ért károkért. Megállapította, hogy a károkozó magatartás folytán sérült a felperes testi épséghez, egészséghez, emberi méltósághoz való joga. A nem vagyoni kártérítés mértékének meghatározása során az elsőfokú bíróság a felperes maradandó esztétikai károsodása mellett értékelte a műtétet követően átélt fájdalmakat, továbbá azt is, hogy - szakértői véleménnyel alátámasztottan - felperesnél a műtétet követő harmadik hónaptól egy évig 30%-os össz-szervezeti egészségkárosodás állt fenn, továbbá a műtétekkel, az elhúzódó sebgyógyulással és torzító hegekkel összefüggésben feszültség, érzelmi, hangulati labilitás, önértékelési zavar, alkalmazkodási nehézség és bizonytalanságérzés formájában pszichikai károsodás alakult ki, amely a mindennapi életvitelben, főként a kapcsolatteremtésben akadályozza. A tanúk vallomása alapján figyelembe vett azt is, hogy a felperes a műtétet követően magába forduló lett, társas élete beszűkült, társaságba nem jár. Megállapítása szerint a felperes a műtétet megelőzően sportolt, ezért hátrányként értékelte, hogy az első műtétől a második műtétet követő két hónapig a sportolásban akadályozva volt, ugyanakkor kialakult állapota jelenleg a sportolásban és emelésben nem akadályozza. Az elsőfokú bíróság mindezek alapján úgy ítélte meg, hogy a 2008. évi értékviszonyok alapján 2.000.000 forint nem vagyoni kártérítés indokolt, szükséges és egyben elégséges a felperest ért nem vagyoni hátrány másnemű, pénzbeli előnnyel történő kompenzálására. A felperes által - a műtét térítési díja, az ... nyaralással kapcsolatos költségek és elmaradt jövedelem címén - előterjesztett vagyoni kárigényeket alaptalannak ítélte, és a keresetet e vonatkozásban elutasította. Az alperes késedelmi kamat fizetési kötelezettségét a káresemény idején hatályában volt, a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (régi Ptk.) 360. § (1) és (2) bekezdésére alapította, és - utalva arra, hogy bár a kamatfizetési kötelezettség kezdő időpontja a károsodás időpontjára tekintettel 2008. május 14. napja - a keresetnek megfelelően 2008. május 15. napjában állapította meg a késedelmi kamatfizetési kötelezettség kezdő időpontját. A perköltséget, így a peres felek képviselőjével összefüggésben felmerült ügyvédi költséget, a felperes költségfeljegyzési joga folytán az állam által előlegezett költséget, a fizetési meghagyásos eljárás díját, valamint a kiegészítő kereseti illetéket a felperes 20%-os pernyertessége figyelembevételével osztotta meg a peres felek között.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a beavatkozó terjesztett elő fellebbezést, annak megváltoztatásával a kamatfizetési kötelezettség mellőzését kérve. Álláspontja szerint a felperes javára megítélt 2.000.000 forint nem vagyoni kártérítés a 2008. évi ár- és értékviszonyokra tekintettel eltúlzott, az legfeljebb a jelenlegi ár- és értékviszonyok alapján fogadható el.

Az alperes a Fővárosi Ítéltábla felhívására bejelentette, hogy a beavatkozó fellebbezésével egyetért.

A felperes érdemi ellenkérelme - tartalma szerint - az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult.

A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Pp. 256/A. § (1) bekezdés b) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A beavatkozó fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság ítéletének jogerőre emelkedett az alperest 2.000.000 forint nem vagyoni kártérítés megfizetésére kötelező, illetőleg a megítélt nem vagyoni kártérítésen felüli keresetet elutasító döntése, ezért a Fővárosi Ítéltábla felülbírálata e rendelkezéseket nem érintette; az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezés korlátai között bírálta felül [Pp. 253. § (3) bekezdés]. Ennek

során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást a szükséges mértékben feltárta, döntésével a következők szerint egyetértett.

A megítélt kártérítés - mint pénztartozás - után az alperes a káresemény bekövetkeztekor hatályos régi Ptk. 301. § (1) bekezdése szerint a késedelembe esés időpontjától köteles késedelmi kamatot fizetni. A késedelem a követelés esedékességéhez igazodik, a kártérítés pedig a régi Ptk. 360. § (1) bekezdése értelmében a károsodás bekövetkeztekor nyomban esedékes. Az elsőfokú bíróság e törvényi rendelkezésekre figyelemmel helytállóan kötelezte az alperest a keresetben meghatározott időponttól kezdődően a felperes javára megítélt nem vagyoni kártérítés után késedelmi kamat fizetésére. A perben ugyanis nem merült fel olyan adat, amely indokolná, hogy a bíróság a felperest ért nem vagyoni hátrány reparálását szolgáló kártérítés összegét a követelés elbírálásakor értékviszonyok alapulvételével határozza meg; a megállapított összeg a kár bekövetkezésének érvényesülő ár- és értékviszonyokkal mutat arányosságot. A perbeli esetben az értékviszonyokban nem következett be olyan lényeges változás, amely a kártérítés káreseménykori értékviszonyoknak megfelelő megállapításától való eltérést indokoltta tette volna. Nem foghat helyt ezért a beavatkozó azon fellebbezési érvelése, hogy a megítélt kártérítés a 2008. évi ár- és értékviszonyokra tekintettel eltúlzott, és az legfeljebb a jelenlegi ár- és értékviszonyok alapján fogadható el. Az elsőfokú bíróság által a mérlegelés körébe vont rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megállapított nem vagyoni kár összege - figyelembe véve a felperes maradandó esztétikai károsodását, pszichés körülményeit és személyiségváltozását - a kár bekövetkezésének idején felelt meg a felperes által elszenvedett sérelem kompenzálására.

A kifejtettakra figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A beavatkozó fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a másodfokú eljárásban is irányadó Pp. 81. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni a felperesnek a jogi képviselével összefüggésben felmerült, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdéseiben foglaltak szerint, a végzett munkával arányosan, a 4/A. § értelmében az áfára is figyelemmel meghatározott ügyvédi munkadíjból álló fellebbezési eljárási költséget.

A beavatkozó a fellebbezés benyújtásával egyidejűleg 24.000 forint fellebbezési eljárási illetéket előzetesen megfizetett, a Fővárosi Ítéltábla ezért a beavatkozót az Itv. 39. § (1) bekezdése és a 46. § (1) bekezdése szerint számított 71.000 forint fellebbezési illetékből hiányzó - a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt - 47.000 forint további fellebbezési eljárási illeték megfizetésére kötelezte.

Budapest, 2017. február 10.

Dr. Sággy Mária s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kincses Attila s.k.
előadó bíró

Dr. Csordás Csilla s.k.
bíró